

22. EEN REDEN WAAROM WIJ FALEN

Wij gaan in de volgende delen overdenken wat de redenen kunnen zijn waarom wij in zonde vallen en waarom dit niet nodig is. Ik ben er zeker van dat dit een heel toepasselijke studie voor u zal zijn.

In onze vorige studie hebben wij uiteengezet dat genade *er ons voor kan behoeden om een slaaf van de zonde te zijn*. Het grootste probleem voor de mensheid is dat hij leeft onder de macht van de zonde. God heeft voor ons, *door Jezus Christus* een weg bereid, niet alleen *om onze zonden te vergeven*, maar ook om ons *te bevrijden van de **macht van de zonde***. Dit is het GOEDE NIEUWS van het Evangelie – wij kunnen vrij worden van de macht van de zonde. U weet *dat er een verschil is tussen vergeven zijn en gered zijn*. Velen zijn niet in staat om het verschil tussen de twee uit te leggen. Laat mij een voorbeeld geven om dit duidelijk te maken.

Laten wij ons eens voorstellen dat het personeel van een bedrijf of de gemeente voor mijn huis een weg heeft opgebroken en er een diep gat heeft gegraven. Ik heb een klein kind thuis en ik vertel hem: "zoonlief jij mag niet dicht bij dat gat komen, want je kunt erin vallen en jezelf pijn doen." U weet hoe kinderen zijn; over het algemeen luisteren zij niet naar hun ouders. Laten wij aannemen dat hij naar dat gat in de weg gaat en er in valt. Vanuit het gat roept hij "Pappa! Pappa! Help mij! Ik ren er naar toe en zeg: "Zoon wat is er gebeurd?" Hij reageert door te zeggen: "pappa, het spijt mij, ik heb niet naar u geluisterd en ben in het gat gevallen." Laten wij eens aannemen dat het gat 2 meter diep is en dat ik tegen mijn zoon zeg: "dat is oké zoon, ik vergeef jou, tot ziens. Wanneer ik hem daar achter laat, heb ik hem dan om zijn ongehoorzaamheid vergeven? Dat heb ik zeker, maar heb ik hem ook gered? Nee, dat heb ik niet.

Begrijpt u nu het verschil tussen vergeven zijn en gered zijn? David zei: "*Loof de HEERE, mijn ziel, ... Die al uw ongerechtigheid vergeeft*". David kon echter **niet gered** worden van de **macht van de zonde**. Dit gold voor iedereen in het Oude Testament. Maar wanneer wij naar de bladzijden van het Nieuwe Testament toe gaan, dan vinden wij in het eerste hoofdstuk, op de eerste bladzijde het volgende vers: "*Ze zal een zoon baren. Geef Hem de naam Jezus, want Hij zal zijn volk **bevrijden** van hun zonden.*" (Mattheüs 1:21. NBV, want hier staat "bevrijden" als de correcte vertaling); niet alleen hun zonden vergeven. Hij zal Zijn volk **niet** bevrijden **in** hun zonden, **maar van** hun zonden! Wanneer het Evangelie alleen zegt dat Jezus mijn zonden kan vergeven, maar mij er niet van kan bevrijden, dan zou ik zeggen dat dit *goed nieuws* is, maar het nieuws is niet zo goed als het eigenlijk zou moeten zijn. Het zou hetzelfde zijn als tegen de vrouw die betrappt werd in overspel, wat wij in Johannes 8 kunnen lezen en waar u zich misschien kunt herinneren wat Jezus aan haar vraagt: "*Heeft niemand u veroordeeld?*" Waarna zij antwoord: "*Niemand, Heere*". Toen Jezus zei tegen haar: "*Dan veroordeel Ik u ook niet*". Jezus stopt hier echter niet maar vervolgt met: "*ga heen en zondig niet meer*" (Johannes 8:11). Dat is de tweedelige boodschap van het evangelie – *Ik veroordeel u niet. Ga heen en zondig niet meer!*

Wanneer het evangelie uit één deel bestond – Ik veroordeel u niet – dan weet u dat u kunt gaan en opnieuw in dezelfde zonde kunt vervallen; u kunt weer in overspel leven. Dat zou geen goed evangelie zijn. Het Evangelie heeft de twee zijden van een munt, wanneer één van de twee mist, dan is het Evangelie niet compleet. De mens heeft het vaak over het gehele

Evangelie. Hier, in **Johannes 8:11** staat dit gehele Evangelie; "*Ik veroordeel u niet*" en "*ga heen en zondig niet meer*"; Barmhartigheid en genade; vergeving en overwinning. Onder de wet kreeg men alleen vergeving. Nu hebben wij beiden – vergeving en overwinning. De zonde zal in ons leven niet meer de baas over ons zijn.

Wanneer dat zo is, betekent dat dan dat wij nooit meer zondigen? Nee, dat betekent het niet. God zegt dat *Hij ons karakter, onze natuur gaat veranderen en dat hij ons Zijn karakter wil geven; **Zijn eigen goddelijke natuur***. Wanneer ik dat karakter bezit en het toesta om het mijn leven langzaam maar zeker te laten veranderen, dan word ik meer en meer vrij van zonde en heb ik de neiging om niet meer te willen zondigen. Hoe weet u het verschil tussen een varken en een kat? Wij kunnen niet zeggen dat een varken altijd in smerig water zal vallen en dat een kat nooit in smerig water zal vallen, omdat katten ook in smerig water kunnen vallen. Maar het verschil dat wij tussen die twee kunnen vaststellen is dat wanneer beide dieren in smerig water vallen, de één er van zal genieten en de ander zal er onmiddellijk uit springen. De kat zal er niet alleen onmiddellijk uitspringen, maar zichzelf daarna ook nog helemaal schoon likken.

Dit geeft een beeld van het verschil tussen een onbekeerd persoon en iemand die is wedergeboren. Wij kunnen niet zeggen dat een wedergeboren persoon niet meer zondigt. Het is vrij logisch dat wedergeboren mensen dit doen, zowel in de Bijbel als in onze eigen ervaring – u en ik zondigen. Maar er is een groot verschil en dat verschil is het onderscheid in *karakter*. U kunt weten of u wedergeboren bent of niet, door uw houding bij een terugval, wanneer u in zonde vervalt. Wanneer het zonde is waar u berouw over hebt en ervan gereinigd wilt zijn; er zich van wilt afkeren; dat bewijst dat God, Zijn werk in uw hart gedaan heeft. Maar wanneer u blij bent dat niemand gezien heeft, of gemerkt heeft wat u verkeerd gedaan hebt, u daar blij over bent en het niet wilt opgeven; dan is dat het bewijs dat u alleen religieus bent en van binnen niet echt veranderd bent.

Waarom vallen christenen dan terug in een zelfde zonde? Het is voor ons mogelijk om op een zodanige wijze te overwinnen, zodat wij niet keer op keer in de zelfde zonde terugvallen? Het christenleven is een leven van groeien. Het is niet een leven waarin wij, bijvoorbeeld door boosheid 25 jaar lang verslagen hoeven te worden, of 25 jaar lang moeten vechten tegen onreine gedachten, jaloersheid, bitterheid of welke zonde dan ook. Nee, er moet een vooruitgang zijn. De Bijbel spreekt over **groeien in genade**. Wij kunnen dit vergelijken met het groeien in kennis van een kind op school.

Een kind dat naar school gaat, zal met het verstrijken van de jaren, van het ene niveau naar een volgend niveau gaan. Het leert in de ene klas dingen die het in de vorige klas niet leerde. Wij kunnen zeggen dat het bepaalde problemen leert te overwinnen, zoals met rekenen, waarbij het elk jaar dieper op een bepaalde materie ingaat. Een kind dat net naar school gaat leert optellen of aftrekken, maar kan nog niet vermenigvuldigen. Het volgend jaar leert het bijvoorbeeld vermenigvuldigen en delen, maar weet nog niet hoe het met breuken moet omgaan. Daarna leert het alles over breuken en ga zo maar door. Dit is groeien.

Dit is een voorbeeld hoe ons leven als christen ook zou moeten zijn. Groeien is overwinning na overwinning op bepaalde terreinen in ons leven, daar waar wij daarvoor verslagen werden. Net zoals het kind overwinning na overwinning boekt op het terrein van rekenen, daar waar het eens *totaal onwetend* was. Dit is groei in genade. Wat moeten wij zeggen van een kind

dat herhaaldelijk faalt in het eerste schooljaar? Zou dat het perfecte verlangen van de ouders zijn? – Uiteraard niet. Zou het dan Gods perfecte wil voor ons zijn dat wij keer op keer in dezelfde zonden vervallen? Absoluut niet! Wij zullen hier op aarde nooit perfect zonder zonde zijn, maar wij moeten het wel “najagen” of zoals het in de Bijbel staat “doorgaan tot de volmaaktheid” (Hebreeën 6:1), net als een kind dat begint op de kleuterschool en doorgaat om uiteindelijk, op een dag, de opleiding tot arts te voltooien. Maar dit betekent elk jaar een “doorgaan” in het groeien in kennis.

De Bijbel zegt dat: *“het pad van rechtvaardigen is als een schijnend licht, dat gaandeweg helderder gaat schijnen tot het volledig dag is geworden”* (Spreuken 4:18). Helderder en helderder, net als de zon van opkomst tot de positie op het midden van de dag. Er is in die periode geen moment dat de zon gaat dalen en het donkerder wordt. Het wordt lichter en lichter, lichter en lichter en dat is Gods perfecte wil voor ons. Net als dat kind op school, wanneer het begint in groep één, verwachten wij dat het naar de volgende klas gaat en de volgende, enz., zo zal het in de eerst volgende zeven jaren niet direct naar groep acht gaan, maar wel dat het van één naar twee, naar drie, enz. gaat.

Gods wil voor u, mijn vriend, is dat u van één punt van “glorie” naar het volgende punt van “glorie” gaat; het proces van overwinnen. Het moet niet zo zijn dat u jaar in jaar uit door dezelfde zonde verslagen wordt. U moet een overwinnaar zijn. Waardoor komt het dan dat er de mensen, net als leerlingen of studenten falen, falen en nog eens falen en in dezelfde klas blijven zitten? Hiervoor kunnen veel redenen zijn. Ik denk dat één van de hoofdredenen is het gebrek aan de vreze (eerbied) voor God. In het Bijbelboek Spreuken staat: *“Het beginsel van wijsheid is de vreze des HEEREN”* (Spreuken 9:10). Met andere woorden, het is de eerste les in de school van de wijsheid; het is net als het leren van het alfabet. Wanneer u of een kind naar school gaat, dan is het eerste wat geleerd wordt het alfabet. Wat is het alfabet van wijsheid? De vreze voor de Heere. In **Spreuken 8:13** staat: *“De vreze des HEEREN is het kwade te haten”*. **Wij haten het kwaad, omdat God het kwade haat**. Wanneer wij horen dat God ons heeft geroepen **om heilig te zijn, omdat Hij heilig is**, dan worden wij daardoor geraakt en beginnen wij de zonde te haten.

Laat mij u een vraag stellen: “waarom is het zo, dat wanneer een ander gelovige bij u in de buurt is, u in bepaalde zonden niet terug valt, waar u wel in terug valt wanneer u alleen bent?” Wanneer u op uzelf bent, alleen in een kamer, en er niemand is die u ziet, waarom is het dat u dan in bepaalde zonden terug valt, terwijl op het moment dat een andere gelovige op uw deur klopt en binnen komt, het niet in u zou opkomen en u er niet van zou dromen om die zonde te begaan. Ik zal u zeggen waarom dat zo is – *omdat u de mening van mensen vreest*. De mening van die persoon betekent meer voor u dan de mening die God over u heeft. Wanneer u alleen in de kamer bent, dan is God alleen in de kamer wanneer die ander persoon de kamer binnen komt. Wanneer de tegenwoordigheid van die persoon u kan behoeden voor het begaan van die specifieke zonde en wanneer die persoon weer weg is en alleen God nog in de kamer aanwezig en u de zonde begaat, dan toont dat aan dat u geen vrees voor God hebt. **U vreest de mens meer dan dat u God.**

Een van de eerste dingen die u moet doen, mijn vriend, is tot God bidden en zeggen: “Heere help mij alstublieft om u te vrezen, om respect en eerbied voor U te hebben. Help mij om te treuren wanneer ik faal en terug val, wanneer ik tekortkomingen heb”. Laat mij u nu deze uitdaging voorstellen: “wanneer u bereid bent, om elke keer wanneer u faalt, te treuren, en

zegt: "Heere ik ben de fout ingegaan, vergeef mij, help mij om eerbied voor U te hebben, ik wil Uw nabijheid ervaren, ik wil oprecht voor Uw aangezicht leven", dan zult u ervaren dat zij die treuren gesterkt zullen worden, wanneer zij uit eigen kracht tekort komen en kunt u een overwinnaar zijn."